

MIREIA SALLARÈS

MONUMENTS

«Monuments» és una exposició de Mireia Sallarès que reuneix els cinc projectes més destacats que l'artista ha realitzat al llarg dels darrers deu anys i posa en relleu els seus processos de recerca i producció.

INAUGURACIÓ

DISSABTE 18 DE MAIG, A LES 19 H

TINGLADO 2, MOLL DE COSTA, TARRAGONA

Els treballs de Mireia Sallarès apleguen una pluralitat d'històries individuals narrades en primera persona que fan referència a temes tan essencials com la violència, la mort, el sexe, la legalitat o la veritat. D'aquesta manera erigeix monuments col·lectius que incorporen la singularitat de cada experiència específica amb els quals qüestiona la univocitat dels aparells de construcció dels discursos dominants en la nostra societat.

«Allò que a primera vista sembla igual, tot just és similar»; com els autors de l'*Enciclopèdia dels morts* de Danilo Kiš, l'artista cerca mecanismes que li permetin patrimonialitzar la dessemblança, subratllar allò que les vides dels altres té de particular i irrepetible. Segons Mireia Sallarès, «la UNESCO hauria de declarar allò que cadascú ha fet, amb el que la vida li ha donat o li ha pres, patrimoni de la humanitat». Així, fa bocins la idea de monument que imposa una única lectura de la història per realçar-ne d'altres que incorporen l'heterogeneïtat que el primer oblidava als marges. És per aquest motiu que en els seus projectes l'entrevista té un paper cabdal, en tant que és un format que li permet dibuixar escenaris miscel·lanis que escapen a la representació simplificada per a la memòria i en els quals la diversitat i la complexitat hi són benvingudes.

D'altra banda, així com els projectes artístics que conformen la mostra interaccionen amb el seu context, el material i els recursos que fan visibles els processos que hi ha al darrere permeten l'accés a altres capes i registres d'informació i, per tant, encara a més possibilitats d'interpretació, reflexió i crítica de les realitats a què fan referència.

Las 7 cabronas e invisibles de Tepito. Mèxic, 2009

Per als habitants del barri de Tepito, considerat un dels més perillosos i conflictius de Mèxic DF, ser una «cabrona» és un afalagament que remet a la capacitat que tenen algunes dones de ser dissidents i enfrontar-se a les injustícies que el sistema

patriarcal i polític comet vers el seu gènere i el seu territori. El projecte que Mireia Sallarès desenvolupa en el marc de la mostra «Obstinado Tepito», a cura de Yutsil Cruz, recull les converses de l'artista amb set dones del barri i dona veu a l'acció subversiva d'exercir el matriarcat en una societat masclista. Set heroïnes, amb nom propi, que esdevenen, ara, anònimes amb la finalitat de bastir una llegenda indisciplinada i edificar un monument a aquesta comunitat de rebels; un pedestal sobre el qual tothom pot convertir-se en «cabrona» per uns instants.

Le camion de Zahïa, conversations après le paradis perdu. França, 2002-2005

Zahïa és una dona algeriana que regentava un camió de venda ambulat de pizzes a la plaça Montelivet de Valence, al sud de França. La residència amb ajut a la producció que Mireia Sallarès estava fent al Centre d'Art Contemporani Art3 coincidí amb l'adveniment d'una nova ordenança municipal que prohibia l'estacionament d'aquest tipus de vehicles a la ciutat, d'acord amb un pla de remodelació del centre urbà en centre comercial. És en aquest marc que l'artista concep el projecte com un testimoni de l'estil de vida nòmada d'un col·lectiu amb pocs recursos condemnat a desaparèixer en mans del poder del capitalisme i el consumisme sedentaris. I ho fa alçant un monument deslocalitzat i transportable a aquesta comunitat políticament invisible, que té com a eix central l'enregistrament de les converses nocturnes entre la propietària, els clients i ella mateixa.

El resultat havia de ser presentat a Valence amb una intervenció a l'espai públic que utilitzava el camió com a suport de projecció. Això no va ser possible perquè el centre d'art considerà que amb la videoinstal·lació es generava un conflicte d'interessos respecte als seus patrocinadors i no l'autoritzà. Posteriorment, per a la presentació del projecte al desaparegut Espai Zer01 d'Olot, l'artista dissenyà un rètol lluminós amb la frase «Savoir que j'existe, voilà!» ('Saber que jo existia, vet aquí!') com a tribut a la comunitat desapareguda, i a les seves possibilitats d'existir. Avui, en el si de l'exposició del CA Tarragona al Tinglado 2, sobre un camió que ret homenatge a aquell que un dia regentà Zahïa, llueix novament aquest rètol que l'artista ha instal·lat ja en diverses ocasions en espais amenaçats de deixar de ser en essència allò que encara són.

Mi visado de modelo II. Estats Units, 2003-2005

Mireia Sallarès viatja als Estats Units, on coneix Zaloo, a qui estava a punt d'expirar el visat al cap de pocs mesos. Coincideixen, doncs, a Nova York, Zaloo, obligada a cercar recursos per construir una professió falsa amb la qual poder aconseguir un visat de residència, i Mireia, acabada d'arribar a la gran metròpoli amb la intenció d'escriure un guió cinematogràfic. El resultat és aquest documental sobre com la cambrera basca aconsegueix el visat de model sense haver-ho estat mai. De fet, sobre com ho fa sense ni tan sols disposar de les aptituds físiques que podrien fer més versemblant la història. Plegades construeixen un personatge, una identitat falsa per a Zaloo que els permetrà, a ella sortejar els obstacles que li brinda el sistema de tramitació de visats nord-americà, i a l'artista ordir una crítica que destrama les flagrants incoherències que el fonamenten. «Un monólogo tan de verdad para una realidad tan de mentira», reflexiona la protagonista. Una constant negociació entre realitat i ficció, amb la qual, altre cop, Mireia Sallarès s'apropia d'una vivència aliena i patrimonialitza una experiència que, tot i ser única, no cessa de repetir-se.

Las muertas chiquitas. Mèxic, 2006-2009

«Muerte chiquita» és l'expressió col·loquial amb la qual a Mèxic es coneix l'orgasme. Una locució descriptiva que, tot i fer referència al clímax de l'excitació sexual, conté en ella mateixa l'imaginari associat amb la mort. Aquests són, també, els viarany

que prenen les narracions de les dones amb què Mireia Sallarès s'entrevista durant tres anys. Les seves confessions més íntimes parteixen de la relació amb el plaer, i també amb el dolor, per, gairebé com un pretext que els permet estirar del fil, emprendre relats fragmentats de les seves vivències particulars que, d'una manera o altra, van imbricant-se amb el context històric i social col·lectiu en el qual estan immerses.

El llargmetratge documental que recull i fa pública aquesta pluralitat de veus, i del qual a l'espai expositiu només es pot accedir al tràiler, es podrà visionar íntegrament als auditoris del Museu d'Art Contemporani de Barcelona i al CaixaForum Tarragona els darrers caps de setmana de maig i de juny, respectivament. En relació amb aquest projecte, la mostra inclou, també, una intervenció a l'espai públic concebuda específicament per a la pantalla gegant de l'Espai Tabacalera que presenta una selecció de citacions extretes de la pel·lícula.

Se escapó desnuda, un proyecto sobre la verdad. Venezuela, 2011-2012

El més recent i encara en procés treball de Mireia Sallarès persegueix prendre el pols a un concepte tan en descrèdit com la recerca de la veritat. Escriu, així, el primer dels capítols d'un projecte d'abast conceptual i geogràfic més ampli que ella es planteja com una trilogia. En aquest cas, l'artista es desplaça a una ciutat conflictiva políticament com és Caracas per explorar la idea de *veritat*; d'altra banda, un concepte difícil de copsar i amb no gaire bona premsa entre els veneçolans. Novament recorre a les possibilitats que li brinda l'entrevista per esbrinar com els habitants de la ciutat es relacionen amb la veritat. A més a més, realitza intervencions documentades de la instal·lació il·legal de dotze plaques de marbre entre els desperfectes del paviment de l'espai públic a les perifèries de la ciutat. Dotze làpides que constitueixen un únic monument, desmembrat i extraoficial, a la veritat. Sobre aquestes s'inscriu la frase «Se escapó desnuda», deutora del poema narratiu *La desnudez del loco*, del també entrevistat poeta veneçolà Armando Rojas Guardia, que al seu torn parafraseja el versicle sobre la presa de Jesús a l'Evangeli de sant Marc. El projecte deixa al descobert la vulnerabilitat del concepte, nu i en trànsit, al llarg de les dotze entrevistes i les corresponents cròniques sobre el monument desmembrat.

Mireia Sallarès (Barcelona 1973)

És llicenciada en belles arts a la Universitat de Barcelona, amb estudis cinematogràfics a la New School University i a la Film & Video Arts de Nova York. Treballa com a realitzadora independent de documentals, col·laboradora del CEDOC del MACBA i viu en trànsit entre Barcelona, Mèxic DF i d'altres ciutats estrangeres en les quals desenvolupa els seus projectes d'investigació artística. La condició d'estrangeria és un registre indispensable en el seu treball.

Ha exposat a la Fundació Miró de Barcelona, al Museo de Arte Carrillo Gil de Mèxic, a l'America's Society de Nova York, a l'Organización Nelson Garrido de Caracas, al Centro Cultural Montehermoso de Vitòria, al Círculo de Bellas Artes i a la Casa Encendida de Madrid, al Laznia Contemporary Art Center de Gdansk (Polònia), a la Galleri Image d'Arhus (Dinamarca), al OK Centrum de Linz (Àustria), a la Capella de Barcelona, entre d'altres.

ACCIONS DE DIFUSIÓ I MEDIACIÓ

INTERVENCIÓ A LA PANTALLA GEGANT

Del 24 d'abril al 18 de juliol
Espai Tabacalera (av. de Vidal i Barraquer, 21)

POSA'T A PUNT AMB L'EXPOSICIÓ

Activitat gratuïta i oberta al públic. Inscripció prèvia a info@catarragona.net o al taulell d'informació

A càrrec de Cristian Añó (Sinapsis) i Jordi Ribas
Dimecres 22 i dijous 23 de maig, a les 18.30 h

PROJECCIÓ DEL LLARGMETRATGE *LAS MUERTES CHIQUITAS*

Activitat gratuïta, oberta al públic i sense concertació prèvia
Presentació a càrrec de Mireia Sallarès
Museu d'Art Contemporani de Barcelona (Pl. dels Àngels, 1, Barcelona)
— Dissabte 25 de maig, a les 17.30 h (primera part)
— Dissabte 1 de juny, a les 17.30 h (segona part)
CaixaForum Tarragona (c. de Cristòfor Colom, 2, Tarragona)
— Dissabte 29 de juny, a les 19 h (primera part)
— Diumenge 30 de juny, a les 19 h (segona part)

IMMERSIONS A L'EXPOSICIÓ

Activitat gratuïta, oberta al públic i sense concertació prèvia
— Dissabte 1 de juny, a les 12 h, des del gènere, a càrrec de Txus García, gestora cultural, poeta i rapsoda
— Dissabte 8 de juny, a les 12 h, des de l'acció social, a càrrec de Jordi Collado, animador sociocultural i director de la Fundació Casal l'Amic
— Dissabte 15 de juny, a les 12 h, des del patrimoni immaterial, a càrrec de Magí Seritjol, historiador i gestor cultural, director del festival Tàrraco Viva
— Dissabte 22 de juny, a les 12 h, des del periodisme d'entrevista, a càrrec de Lluís Amiguet, periodista redactor de «La contra» de *La Vanguardia*.

NENES, NENS I ALTRES MONUMENTS

PROJECTE EDUCATIU PER A FAMÍLIES

Activitat gratuïta. Places limitades. Inscripció prèvia a info@catarragona.net o al taulell d'informació
A càrrec d'Anna Catà (Auriga Serveis Culturals)
Diumenges 2, 9 i 16 de juny, a les 11.30 h

CON/JUNTAMENT

UN TALLER AMB L'ARTISTA MIREIA SALLARÈS

Places limitades. Inscripció prèvia a info@catarragona.net o al taulell d'informació
A càrrec de Dolors Juárez (Experimentem amb l'ART) i Mireia Sallarès
Dijous 6, 13 i 20 de juny i 4 de juliol, a les 17 h
Escola d'Art i Disseny de la Diputació a Tarragona

VISITA GUIADA AMB MIREIA SALLARÈS

Activitat gratuïta, oberta al públic i sense concertació prèvia
Dissabte 29 de juny, a les 12 h

VISITES GUIADES PER A GRUPS I ESCOLES

Activitat gratuïta. Concertació prèvia. Cal demanar dia i hora al 977 239 751 o a info@catarragona.net.

PER A MÉS INFORMACIÓ:

Jordi Ribas
977 239 751
615 290 210
jordi@catarragona.net

www.catarragona.net

«Monuments» és una exposició del CA Tarragona Centre d'Art, amb la col·laboració de Bòlit. Centre d'Art Contemporani de Girona, Galeria Toni Tàpies, Fundació Joan Miró, Museu de Valls, TAC12, Amics de la Cultura, Cervesa Rosita, Desguaç Joan Mas, Gros Mercat, REC. Festival Internacional de Cinema de Tarragona, Fundació "la Caixa" i Repsol.